

ende med at få nogle sager, hvor nogle mente, at de blev diskrimineret og lod det gå til retterne.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Lige så vel som i den svenske lovgivning står der højt og tydeligt i vores beslutningsforslag, at forudsætningen er, at donorlandet skal indgå en bilateral aftale med de danske adoptionsmyndigheder. Derfor kan det overhovedet ikke komme på tale at tale om en urimelig måde at blive behandlet på, for det vil sige, at man ved forlods, at et registreret par ikke har mulighed for at modtage et barn.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at moral er godt, men dobbeltmoral er åbenbart bedre. I dag har enlige mulighed for at adoptere, og her spørger man altså ikke, om det f.eks. er en lesbisk. Det accepterer man helt og fuldt, det er ikke et kriterium, man bliver frasortet efter, og derfor har vi svært ved at se, at det skulle være væsentlig ringere for et barn, at der er to, som kan påtage sig forældrerollen. Det er faktisk det, der har været afgørende for os, og vi synes, det må være rigtigt, at der er lighed for loven.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg synes ikke, at den bemærkning om enlige forældre skal have lov til at hænge i luften. Det er rigtigt, at der er nogle få enlige kvinder, især enlige mødre, der får lov til at adoptere, men fru Lissa Mathiasen ved også, at der stilles særlige krav til disse kvinder. De skal næsten være dobbelt så gode enkeltvis, som et ægtepar er sammenlagt, er fru Lissa Mathiasen ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

I dag er der ensartede regelsæt i lovgivningen med hensyn til vurderingen af egnethed, så jeg må formode, at enliges egnethed bedømmes på samme måde som andres.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det egentlig var en lille overraskelse for os, da man rent administrativt gennemførte muligheden for, at enlige kunne få lov til at adoptere. Det skete faktisk i slutningen af 1980'erne under den borgerlige regering, og det har der været enighed om efterfølgende, så man kan sige, at en gang imellem er det altså lykkedes for borgerlige regeringer at tage et skridt i en positiv retning. Men det har hele vejen igennem været aftalen, at egnethed er

fællesnævneren, og det er også det, jeg slår så fast her. Uanset om der er tale om et ægtepar, en enlig eller et registreret par, skal egnethedsvurderingen ikke være forskellig. For barnet er det afgørende, om man er egnet, men det er ikke afgørende, hvordan ens ægteskabelige status er.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Jeg kan ikke lade være med at kommentere de sidste svar, som jeg vil kalde ikkesvar, fra fru Lissa Mathiasen til hr. Jann Sjursen og hr. Helge Adam Møller. Der må være en eller anden politisk årsag, som ikke rigtig har noget med indholdet af forslaget at gøre, til, at man fremsætter forslaget, og den årsag tror jeg mere og mere tegner sig. Det handler simpelt hen om den basismodel for samfundet, man ønsker fra venstre-fløjens side.

Forslaget har tidligere været fremsat, og Dansk Folkeparti er imod det, fordi hele grundideen strider mod Dansk Folkepartis opfattelse af, hvad en familie er, nemlig en mand og en kvinde, som sammen typisk får nogle børn. Det vil sige, at i en sådan familie vokser børnene op med både et mandligt og et kvindeligt element. Dette anser Dansk Folkeparti for at være de optimale opvækstvilkår for børn, og vi ønsker ikke at lave om på det. Vi har intet imod registrerede partnere. Men de har valgt at leve deres liv anderledes, og det medfører åbenbart visse ulemper, men det må de så lære at leve med.

Dansk Folkeparti støtter den basis, som familien udgør for det danske samfund. Familien er et af grundelementerne i det danske demokrati og for den måde, vi har valgt at opbygge vores samfund på. Det er med til at gøre Danmark til et af de steder på jorden, hvor det er bedst at leve, og vi ønsker ikke at undergrave og eliminere den institution, som familien udgør.

Det er faktisk min opfattelse, at noget af det, der er basis for forslaget, egentlig er, at man vil forsøge at opsplitte familien og reelt siger, at det er meget bedre, hvis staten tager sig af det hele, så alle bliver klienter, og alle skal have en eller anden socialrådgiver eller pædagog i nakken, ligegyldigt hvad man foretager sig. Det er ikke Dansk Folkepartis politik. Vi er sikre på, at folk kan klare sig selv og ved, hvad det handler om, og hvad der er bedst for dem, så vi kan ikke støtte B 155.

Kl. 16.35